

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra DE TVENDE KIRKETAARNE, af 'Digtninger, Første Deel', 1811

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633872520000/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Nu blev alting Kongen nær, som Natten, stille.
Slukt er Stridens største Snille!
Sværdet synker, Taarer trille.
Den, som styred Nordens Land og Danmarks Dale
Ligger nu et Liig i Dyale,
Længes ei til Odins Sale.
Bedre fik ei Konge Baal, for bort at fare.
Trindt ham ligger tykt en Skære,
Thor i Armen tog den Svare.
Seer I hist paa Sletten Høien stander ene?
Mosbevoxne Bautastene!
Der bevares Heltens Bæne.
Vidt end viser Runen vældigt Kæmper alle:
Hvor Kong Harald paa Braavalla,
Som en Helt gik til Valhalla.

DE TVENDE KIRKETAARNE.

Det var sig Herr Asker Ryg,
Hannem lyster i Leding at gange;
Først træder han i den Kirke liden,
At høre de Ottésange.

Muren var af det gule Leer,
Og Taget det sorte Straa;
Det var sig Herr Asker Ryg,
Misnøiet han saae derpaa.

Det var sig Herr Asker Ryg,
Sit Hoved maatte han boie;
Loftet det var saa meget lavt,
Og Kæmperne vare saa høie.